

Hvør hevur sína framtíð

at gleða seg til -
at stúra fyri -
at tryggja -

Snúgvíð
tygum til ein
HAFNIAMANN

Tryggingarsambandið
FØROYAR
Tórshavn, Tlf. 1090.

Umsjónarmaður:
JOHN SIVERTSEN
í Kristnastovu, Tlf. 1721

Bláðstjóri:
Vilfríð Sørensen

Útgevarir:
Føroya Javndarflokkur

Prent:
Prentsmiðjan á Høvsbreyt

Eg nýti einans
Marga

at baka við
steikja við
og til alla matgerð

**MARGARIN
PALMÍN**

Margarinverkið „Marga“
TÓRSHAVN

Tlf. 2577

FÆRØSK MARGARINE

Vita No 1

VITAMINISERET

FÆRØSKT PRODUKT

FINT PRODUKT

GRÓT OG SKERVUR

Øll, ið vilja keypa skerv ella grót, eiga at venda sær til kommunukantorið.

Grót og skervur megu vera góðin fyrst, áðrenn tey verða heimað.

Bilstjórar verða ámintir, at teir ikki kunnu heimta grót ella skerv uttan við einum limi av vegnevndini ella einum umboðsmanni fyri kommununa.

FROÐBIAR SÓKNAR KOMMUNA

TEMPO & D.B.S.
SYKLUR

hjá

Pf. Thomas Dam & Co.

Tlf. 1404

Skipafelagið Føroyar

TELEFON 1225

Tórshavn

— 2802 —

SNAR-vaskað

centrifugerað og turkað

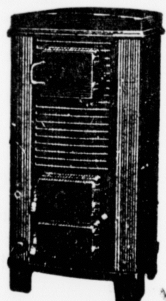
SNAR-vask

Bøgøta 14

Haldið SOSIALIN

Hold fast ved det faste
brændsel - skift til ...

HESS-O-MATIO
den amerikanske kvalitetsbrændsel

det bedste termoeffektivitet
det bedste brændsel

P/Z

VALDEMAR LÜTZEN

Heðin Brú: LEIKUM FAGURT ...

99

menniskjum, sum hava gjørt seg upp til við skiving og talu at slóma oyggjarnar runt og ósa tey ungu upp ímóti øllum, sum gott er. Og tað tykist at eydnast hesum landastrokum at savna meir og meir av ungdóminum um seg til galdur og glens, til dans og drykk.

Vit eru komin so langt í hesum, at eg ivist í, um fólkíð kann bjargast og eg ivist í, um teir, sum ráða fyri borgum, gera sína skyldu, um teir duga at siggja tað hættisliga í hesum. Teir hava meira lyndi til at læra at, rópa tað sakleyst barnaspæl. Lat vera sagt her í kvøld, so týðuliga, at einki er at ivast í: Sovorðnir embætismenn skulu vita, at teir eru undir lóg og øvrigheit, at tað eru vakni eygu í Føroyum, sum gjølla leggja til merkis, hvussu trúgvir teir roynast í sínum embætisgerningi móti rikiseindini. Fólkíð fer, tann dag alt fer á heysin, at krevja sínar kosnu menn til svars fyri sínar gerðir, sum tað fer at krevja hesi fáu avlagadu til svars, sum nú ganga við nasunum í ský og ósa okkara ungdóm upp.

Her endar Per Arantsen roðu sína. Fólk klappa.

Albert Buck rópar ein sang upp og syngur. Fólkíð tekur undir. Punthavn og hansara menn syngja av øllum alvi. Ljóðið rungar út um býin og dregur nógv fólk til fundarstaðið.

Nú fer Albert Buck bláðstjóri upp at tala.

Nei, hann skuldi bert enda fundin, ikki halda nakra talu soleiðisni. Takkaði Per Arantsen fyri sína hugvekjandi roðu og bað fólk nú leggja sær tað, sum sagt var, væl í geyma, og taka læru av. Hann tekur soleiðis til: »Tað er, sum tað stóð at lesa í blaðnum Dagens Emne í gjár, at her er so nógv ósiðað skiving í einum vissum blað, sum ósir fólkíð upp móti Danmark, okkara stóra føðilandi. Hetta er skomm og skaði. Samstundis stendur hetta blað, og tann rørsla, tað umboðar, ímóti øllum kristiligum lívi, sum góð fólk royna at vekja millum ungdóm. Tey ungu verða drigin út úr heimum til drykk og náttalevint. Av hesum sama

arbeiðist heldur ikki fyri avhaldsrørsluni. Alt verður spilt. Drykkjuskapurin tekur til. Fólk her í Havn fær ikki náttarfríð, sum tey ungu gartera um geilarnar.

Tí mugu øll foreldur taka seg saman og styðja tær góðu kreftir, sum arbeiða ímóti øllum ólevnað. Enn kundi kanska nógv botst aftur av tí, sum avlagad er; men tað skal gerast beinan vegin.

Albert Buck er liðugur og fer niður av pallinum, biður syngja: Nú dagurin at enda er.

Aftur rungar sangurin út um býin. Tá ið ljóðið lættir av, vendir harra Punthavn sær til Albert Buck og biður sáttliga um loyvi til at siga nokur orð.

Nei, tað bar ikki til, segði Albert Buck, hesin fundur var ikki ætlaður til kjek. Hann stigur nú upp á roðarapallin, takkar fólkíð fyri, at tey komu higar í kvøld, biður tey leggja sær í geyma tað, sum sagt er, og vera við til at redda Føroyar. So sigur hann, at fundurin er lokin.

Í somu lotu er Lias frændi á pallinum og veipar við ormunum yvir hovdið, rópar út yvir mannamúgvuna, at nú er fundur settur av nýggjum, og nú skal harra Punthavn tala. So sker hann í at syngja:

Móðurland vil eg teg kalla.

Alt fólkíð tekur undir. Eingin fer av fundi. Heldur ikki Per og Albert, øll standa sum negl.

Tá ið sangurin er liðugur, trinur harra Punthavn hábærsliga upp á roðarasteinin, meðan hurrarópiní dynja millum húsini frá øllum hansara monnum. Sáttliga tekur hann stavnnettuna av og gevur Liasi at halda á, kneppur sjóstúkuna upp og tekur handritið til roðuna útundan, heldur hendurnar saman um tað og nigr til allar síður. So hevjar hann enníð og heldur eina háfloygda talu um drekar, sum skriða eftir føroyskari jorð og sleva eitir, meðan fólkíð svevur. Men hann skal siga teimum tað, at í forðum áttu vit ein Sjurð Sigmundarson, sum var maður at riða á Glitrar-

100